

РЕШЕНИЕ

№ 826

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Членове: Даниела Талева
Калина В. Станчева

при участието на секретаря Анна Щ. Т.а
в присъствието на прокурора Л. Т. М.
като разгледа докладваното от Виктор Б. Чаушев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221100603347 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа НПК.

В Софийски градски съд е депозирана жалба от служебен защитник на подсъдимия В. Р. срещу присъда на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 16 състав ,от 22.07.2019г., по НОХД 3532/2018г., с която подсъдимият В. Б. Р. е признат за виновен в това,че: В периода от неустановена дата до 19.06.2015г. в гр.София, ул.“****” устройвал хазартни игри- притежавал и предоставял на различни лица за игра срещу залог и с възможност за печалба игрално оборудване- шест броя игрални автомати, оборудвани със системи за управление и управляващи програми, както следва: „STONE AGE“, „FESTIVAL“, „DRAGON SLAYER“, „HALLOWEEN PARTY“, „FORMOSA“ и „PANDA TRAIN“, не по установения от закона ред- без да притежава съответно разрешение- лиценз, издаван на основание чл.3,ал.1 от Закон за хазарта, поради което и на основание чл.327,ал.1 НК и чл.54 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца, като на основание чл.66,ал.1 НК изтърпяването му е било отложено за срок от три години, както и „глоба“ в размер на 1000 лева.

С въззивната жалба служебният защитник на подсъдимия Р. атакува първоинстанционния съдебен акт с доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост, породени от неизяснена в пълнота фактическа обстановка по делото.

В допълнение към въззивната си жалба защитникът конкретизира в какво се изразява, според него неправилната оценка на доказателствената съвкупност като коментира показанията на свидетелите И. Б., Т. Я. и Б. Б.. Навеждат се доводи за изваждане от доказателствената маса на протокол за претърсване и изземване, от 19.06.2015г. и на показанията на свидетелите С.-Г. и М., тъй като претърсването и изземването било извършено по друго досъдебно производство, а поемните лица С.-Г. и М. били осигурени предварително за извършване на това действие по разследването и били служители в общинска администрация, което поставяло под съмнение тяхната добросъвестност. Оспорва се приемането на заключението на извършената СТЕ с аргумент, че същата имала за предмет вещи, които били иззети по друго наказателно производство. Излагат се твърдения и за допуснато нарушение на разпоредбата на чл.281, ал.8 НПК, тъй като районният съд в мотивите към присъдата си се бил позовал и на показанията на св.Б. от ДП, които били приобщени по реда на чл.281, ал.4 НПК, без съгласието на подсъдимия и защитника. Изразява се становище, че в резултат на тези процесуални нарушения от първоинстанционният съд била приета за установена некоректна фактическа обстановка, което довело и до неправилно приложение на материалния закон относно наличието на съставомерните признаци на състава на чл.327, ал.1 НК. Отправя се искане за отмяна на атакуваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимия Р. да бъде признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл.327, ал.1 НК.

С жалбата на служебния защитник се депозира искане за събиране на писмени доказателства- изискване на справка за собствеността на недвижими имоти с посочени номера на идентификатори.

В съдебно заседание по настоящото въззивно производство, проведено на 31.10.2022г. служебният защитник на подсъдимия Р. поддържа депозирания от него жалба и допълнение, като подновява искането си за събиране на писмени доказателства. Въззивният съд прие, че за изясняване на обстоятелствата по делото е необходимо доказателствения материал да бъде

попълнен, като допусна извършване на нов разпит на свидетелите Б., Я. и Б. и изиска справки от администрацията на район „Красна поляна“ при СО, както и от работодателя на подсъдимия Р..

В хода на проведеното, на 28.11.2022г. съдебно следствие пред настоящата съдебна инстанция бе извършен разпит на свидетелите Б. и Я.. Разпит на свидетеля Б., който се явява низходящ родственик/син/ на подсъдимия Р., не бе извършен, защото, след като за първи път в настоящото наказателно производство бе запознат с процесуалната си възможност да откаже да депозира показания, същия заяви категоричната си позиция, че не желае да свидетелства по делото и на основание чл.119 НПК въззивният съд го освободи от съдебната зала, като го заличи от списъка на свидетелите.

По време на съдебните прения пред въззивния съд служебният защитник на подсъдимия изнася твърдения, с които поддържа изложените от него във въззивната жалба и допълнението към нея доводи, като в заключителните си думи моли съда да отмени изцяло първоинстанционната присъда и да постанови нова, с която В. Р. да бъде признат за невиновен и оправдан по обвинение за престъпление по чл.327, ал.1 НК.

Подсъдимият В. Р. подкрепя изказаните от неговия защитник доводи и искане, като при упражняване на правото си на последна дума заявява, че няма такава.

Прокурорът в производството пред Софийски градски съд изразява становище, че инкриминираното деяние и авторството на подсъдимия Р. са доказани по безспорен и категоричен начин от събраната доказателствена съвкупност и с оглед на това обжалваната присъда на районния съд се явява правилна, законосъобразна и обоснована и като такава следва да бъде потвърдена.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства намери, че жалбата на служебния защитник на подсъдимия е допустима, тъй като е депозирана своевременно и от легитимирана страна в наказателния процес.

Упражнявайки правомощията си за цялостна проверка на атакувания съдебен акт, настоящият въззивен състав намира, че първоинстанционната присъда е постановена при правилно изяснена фактическа обстановка, която се обосновава от събраните по делото доказателства, коректно анализирани в

мотивите към присъдата.

Извършвайки самостоятелен анализ на събраните в хода на първоинстанционното съдебно производство и при проведеното въззивно съдебно следствие доказателства, настоящият съдебен състав приема за установено от фактическа страна следното: Към 2015г. подсъдимият В. Р. работел като таксиметров шофьор на територията на гр.София. Наред с това подс.Р. ползвал помещение с административен адрес гр.София, ул.“****”. Това помещение било обособено, като самостоятелна едноетажна сграда, която била изградена непосредствено до три самостоятелни еднофамилни жилищни сгради, всички на същия административен адрес, които сгради, били изградени без в кадастралните регистри да са били отразени необходимите разрешения и документи ,удостоверяващи вещни права върху тези имоти. В ползваното от него помещение подс.Р. бил поставил множество игрални автомати, които предоставял за ползване на различни лица срещу заплащане. На част от тези игрални автомати били инсталирани различни видеоигри, като ползвателя на конкретната игра заплащал на подс.Р. определена парична сума , срещу която последния, посредством специален ключ осигурявал на клиента възможност да играе за определено време. На друга част от игралните автомати били инсталирани системи за управление, позволяващи с нарочен ключ да бъдат въвеждани кредити за осъществяване на игри, при които срещу предоставяне на определен паричен залог ползвателя на играта получавал възможност да реализира печалба, ако в резултат на случайност бъдат изпълнени предварително зададените в играта условия, а в противен случай губел предоставения от него залог. Така оборудваната от подс.Р. игрална зала била достъпна за неограничен кръг лица, които я посещавали , за да ползват срещу заплащане поставените там игрални автомати. Дейността по обслужване на тези лица била осъществявана предимно от подс.Р.,който получавал паричните суми от тях и съобразно желанието им,посредством държаните от него ключове, им осигурявал възможност да играят на автоматите видеоигра за определено време или да получат определен кредит/брой възможности, шансове/ срещу дадения от тях паричен залог да спечелят определена парична сума,ако се осъществят определените в конкретната игра условия. При реализирана от клиент такава печалба, тя също била изплащана от подс.Р.. При невъзможност подс.Р. да осъществява тази си дейност той бил заместван от сина си Б. Б., на когото

предавал ключовете за достъп до управлението на игралните автомати и който получавал парите от играещите лица, които предавал по-късно на баща си. Функционирането на така организираната , оборудвана и контролирана от подсъдимия Р. игрална зала не останало незабелязано от полицейските органи и на 19.06.2015г. полицейски служители от 03 РУ-СДВР извършили проверка на ползваното от подсъдимия помещение, намиращо се в гр.София, ул. “****”. Там полицейските служители-свидетелите В.М., В.Л. и С.Т., установили наличието на игрални автомати, които били в работен режим, като на един от тези автомати /ротативка/ играел св.И. Б., който ползвал кредит от 500 точки, за който бил заплатил залог, на игра, при която се завъртат множество различни символи, поставени по пет в хоризонтален ред, като ако в резултат на случайност при спиране на завъртането в редицата има пет еднакви символа, би реализирал печалба. На друг от игралните автомати също бил „зареден“ кредит за такава игра, но на него нямало лице, което да играе. При полицейската проверка в помещението бил Б. Б., който в този момент замествал баща си и осъществявал дейността по „зареждане“ на автоматите и по получаване на паричните суми от направени залози. Б. Б. заявил на полицейските служители, че не притежава никакви документи, които да доказват дадено разрешение за осъществяване на така дейност и за оборудване на такава игрална зала. В помещението на тази игрална зала разследващ полицай при 03 РУ-СДВР извършил , в условията на неотложност, претърсване и в присъствието на поемните лица- свидетелите Е. С.-Г. и М. М., и на Б. Б. иззел шест броя игрални автомата, като в съставения за това действие протокол Б. Б. отразил, че единствено замествал собственика на тези игрални автомати. Наред с това Б. Б. предал на разследващите органи и намиращите се в него ключове и пари, като в съставения за това протокол за доброволно предаване собственоръчно отразил, че това били ключовете за игралните автомати и паричния оборот от тях, както и това, че с тази игрална зала се занимавал баща му-подсъдимия В. Р., когото замествал за кратко.

В хода на започналото досъдебно производство била извършена техническа експертиза на иззетите от тази игрална зала шест броя игрални автомати, като от заключението ѝ било установено, че същите са без табелки за производител и фабричен номер, и всеки от тях съдържа компоненти от различни производители и е без поставен електромеханичен брояч, но всеки от автоматите функционира и на тях, посредством предадените от Б. ключове,

могат да бъдат въвеждани кредити за игра, и наличните в тях системи за управление и управляващи програми /във всеки от автоматите имало една от следните програми - „STONE AGE“, „FESTIVAL“, „DRAGON SLAYER“, „HALLOWEEN PARTY“, „FORMOSA“ и „PANDA TRAIN“/, позволяват тяхната поддръжка. От изисканите в хода на досъдебното производство справки от Държавна комисия по хазарта било установено, че на подсъдимия В. Р., на сина му Б. Б. и за помещение на адрес гр.София,ул.“**** не са били издавани необходимите, съобразно изискванията на Закон за хазарта, разрешения /лиценз/ за организиране на хазартни игри и дейности.

При постановяване на атакувания съдебен акт първостепенният съд е обсъдил задълбочено/заедно и поотделно/ събраните пред него и на досъдебно производство относими гласни и писмени доказателства и доказателствени средства и способности за доказване: показанията на свидетелите В.М., В.Л., С.Т., И. Б., Т. Я., Е. С.-Г. и М. М. , писмени доказателства и доказателствени средства – справка за съдимост, справка от ГИС-София, справка от АГКК, справки от ДКХ, справка от АВ, протокол за претърсване и изземване, протокол за доброволно предаване; способности за доказване – техническа експертиза.

Въззивният съд преценява, че вътрешното убеждение на първоинстанционния съдебен състав по съставомерните факти е формирано въз основа на правилен анализ на събрания по делото доказателствен материал , като споделя доводите и съображенията му, отразени в мотивите към оспорваната негова присъда.

Показанията на свидетелите И. Б. и Т. Я. , в качеството им на ползватели на процесните игрални автомати, са носители на пряка доказателствена информация за времето/периода/ и мястото на извършване на инкриминираното деяние, за функциите на тези автомати,които те са използвали за игри срещу заплащане, за начина на получаване на достъп до тези автомати и за конкретните действия на подсъдимия,чрез които същия им осигурявал този достъп,като приемал заплащането от играчите,въвеждал в игралните автомати съответните данни/кредити или време/, използвайки нарочни ключове за това , като уговарял условия за евентуална печалба от игрите и я изплащал. Недвусмислено всеки от свидетелите Б. и Я., при разпитите им в хода на въззивното съдебно производство/св.Б. и в разпита му пред районния съд/ посочи именно подс.Р. като лицето,което им осигурявало

срещу заплащане възможността да използват игралните автомати и което настройвало машините, съобразно уговорените между тях условия, а единствено инцидентно бил заместван от сина си Б. в тази си дейност. В показанията си пред въззивния съд всеки от свидетелите Б. и Я. заяви, че използвал стопанисваните от подсъдимия автомати, за да играе видеоигри за време, а не срещу залог за печалба. Тези твърдения на Б. аргументираха приобщаване, по реда на чл.281,ал.4;вр.ал.1,т.1 НПК, на показанията на св.Б., дадени от него на досъдебното производство, в които е направил протИ.речащи на показанията му пред съда изявления. Същото такова протИ.речие е констатирал и районния съд при разпита на св.Б. в първоинстанционното съдебно производство и коректно, в съответствие с разпоредбата на чл.281,ал.4;вр. ал.1,т.1 НПК е прочел в съдебно заседание показанията му от ДП, дадени на 13.04.2016г., при което св.Б. е потвърдил пред съда тяхната достоверност и е заявил, че поддържа тези си показания, дадени пред разследващ орган. Позицията, относно тези му показания от ДП, заета от св.Б. пред въззивния съд, не бе толкова категорична, като първоначално заяви липса на конкретни спомени, след което допусна възможността да е изнесъл тези си твърдения в деня /19.06.2015г./ на полицейската операция, при която е бил установен в игралната зала под въздействието на полицейските служители и в резултат на неговата първоначална уплаха. Наред с това св.Б. заяви и това, че при неговия втори разпит пред разследващ орган/на 13.04.2016г./ не е бил провокиран и уплашен от полицейските служители, за да заключи, че не помни дали е правил залози или е заплащал на подсъдимия, за да играе за време, тъй като в залата имало и такива видеоигри. Правилно районният съд е кредитирал именно тези показания на св.Б. от ДП, като е съобразил, от една страна обстоятелството, че свидетелят е потвърдил тяхната достоверност пред съда, а от друга и обстоятелството, че именно тези твърдения на свидетеля се подкрепят категорично от показанията на свидетелите Л., М. и Т., извършили проверка в процесното помещение на 19.06.2015г., където лично възприели действията на св.Б., който използвал игрален автомат със зареден кредит за игра с въртящи се символи. Наред с това показанията на свидетелите М., Л. и Т. са носители на доказателствена информация и за наличието и на други игрални автомати в залата, на които също имало „зареден“ кредит за игра, както и за присъствието в помещението и на св.Я., играещ на друг автомат и на лицето

Б. Б.,който им обяснил,че изпълняваните от него функции/да получава пари от играещите, да им пуска игрите и да ги контролира/ в игралната зала били инцидентни,само когато собственика бил възпрепятстван.

Показанията на свидетелите Е. С.-Г. и М. М. изясняват обстоятелствата,при които същите са се озовали на местопрестъплението, след като били поканени от полицейските служители да присъстват при осъществяване на действие по разследването /претърсване и изземване в помещение/ в качеството им на поемни лица, за реда и начина на извършване на това действие, за тяхното лично присъствие при извършването му, за откритите и иззети от помещението вещи, за тяхното пълно и точно описание в съставения протокол , за присъствието на Б. Б. на мястото, за подписване от тяхна страна на съставения протокол без възражения.

Изнесената, чрез коментираните гласни доказателствени източници информация, се подкрепя и от съставените по делото протокол за претърсване и изземване, от 19.06.2015г., и протокол за доброволно предаване, от 19.06.2015г., обосноваващи вида,количеството и конкретните характеристики на приобщените по този ред, като веществени доказателства ,вещи, както и отразяващи направените от Б. изявления за тяхното предназначение и за лицето,което ги стопанисва. Заключениеето на извършената по делото техническа експертиза обосновава техническите характеристики,използваните системи за управление и инсталираните управляващи програми на всеки от иззетите по делото игрални автомати и сочи на установена техническа годност да функционират, като посредством иззетите по делото ключове, същите могат да бъдат използвани за въвеждане на данни за кредити и за осъществяване на игри,от които може да бъде генерирана печалба. От приложените по делото справки от Държавна комисия по хазарта се обосновава обстоятелството,че за процесното помещение и за лицата В. Р. и Б. Б. не са били издавани разрешения за организиране и провеждане на хазартни игри и дейности.

С оглед изискванията на чл. 339, ал. 2 НПК въззивният състав намира за необходимо да даде изричен отговор на доводите за претендираната необоснованост и незаконосъобразност на атакуваната присъда, изложени във въззивната жалба и поддържани в съдебно заседание. Доводите на защитата са аргументирани с две основни възражения от процесуално естество. Твърди

се,че обосновавайки своята присъда с показанията на св.И. Б., дадени от него на досъдебното производство пред разследващ орган, на 13.04.2015г. и приобщени към материалите по съдебното производство по реда на чл.281,ал.4;вр.ал.1 НПК, районния съд е нарушил императивната разпоредба на чл.281,ал.8 НПК. В конкретния случай правилно и законосъобразно районният съд е приобщил към доказателствата по делото, анализирал е и основал своя краен съдебен акт и върху тези показания на И. Б.. Това е така, тъй като, както бе посочено и по-горе, така депозираниите от Б. в хода на досъдебното производство , показания не са единствения доказателствен източник, приет от първия съд,като достатъчен за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия Р.. Така коментираните показания на св.Б. не са и едно от няколко такива/прочетени по реда на чл.281,ал.4 НПК/ доказателства, които се явяват единствените използвани за аргументиране на осъдителна присъда. Ангажираността на подсъдимия Р. към стопанисването и управлението на игралната зала от една страна се потвърждава от св.Б. при разпитите му пред първоинстанционния и въззивния състави, а от друга се обосновава и от показанията на св.Я., дадени от него в хода на въззивното съдебно производство. Обстоятелството, заявено от Б. пред разследващия полицаи , за наличните в тази зала , предоставяни му от подсъдимия и използвани от него срещу залог за печалба игрални автомати, се обосновава непротивИ.речИ. и от показанията на свидетелите М., Л. и Т., от протоколите за претърсване и изземване и доброволно предаване, от иззетите и предадени по делото веществени доказателства, както и от заключението на извършената техническа експертиза на тези вещи.

Защитата отправя искане за изключване от доказателствения материал по делото на протокол за претърсване и изземване, от 19.06.2015г., на иззетите при това действие веществени доказателства и на заключението на техническата експертиза, чийто обект на изследване те са били, както и на показанията на свидетелите С.-Г. и М.. Това искане на защитата е аргументирано с твърдението, че претърсването и изземването, извършено на 19.06.2015г., е било осъществено по друго досъдебно производство, което обстоятелство е довело до неговата и на съставения протокол процесуална невалидност,както и до липса на доказателствена годност на приобщените веществени доказателства, на заключението от извършеното им техническо изследване и на показанията на разпитаните, като свидетели С.-Г. и М..

Фактическа опора за това свое твърдение и за направените процесуални изводи, защитата намира в обстоятелството, че в съобщението, изпратено от 03 РУ-СДВР до СРП, с което на основание чл.212,ал.3 НПК компетентната прокуратура е била уведомена за започналото досъдебно производство, първоначално за номер на ДП е бил посочен № 227 ЗМИ- 15087/15г. по описа на 03 РУ-СДВР, вместо действителния такъв № 227 ЗМИ- 15086/15г. Така допуснатата от разследващите органи техническа грешка в номера на ДП, е била пренесена от прокурора, чрез негово искане за одобряване на извършеното претърсване и изземване, и в издаденото от районния съд определение, на основание чл.161,ал.2 НПК, с което това действие по разследването е било одобрено. Тази допусната от разследващия орган техническа грешка не е в състояние да постави под съмнение идентичността и самостоятелността на настоящото наказателно производство и да обоснове твърдяната от защитата процесуална невалидност на извършените действия по разследването. Това е така, тъй като извършването на „номерация“ /поставяне на номер/ на наказателните производства има единствено административно-деловодно, техническо и статистическо значение, но не и процесуално такова. Този извод се налага от съдържанието на разпоредбите на чл.214,ал.1 и 2; чл.216;чл.217 и чл.129 НПК, в които законодателя е описал задължителните реквизити на постановленията на органите на досъдебното производство и на протоколите за извършените действия по разследването, които следва да са изпълнени /да са налице/, за да породят те съответното правно действие. Посочването на номер на досъдебно производство не е сред обстоятелствата, които следва задължително да бъдат отразявани в постановленията и най-вече в протоколите/чл.129 НПК/, издавани от органите на ДП. Съобразно разпоредбата на чл.199,ал.2 НПК в единствено в постановленията на органите на ДП /но не и в протоколите за извършените действия по разследването/ трябва да бъде посочено делото, по което се издават, но без това изискване да е ограничено единствено до посочване на номер, определен от полицейската служба или от друг компетентен орган. Достатъчно е делото да бъде посочено по начин, който не поражда съмнение за неговата индивидуализация, самостоятелност и предмет. В конкретния случай ДП е получило и е запазило до своето приключване, номер и от наблюдаващата прокуратура / № 26010/15г. на СРП/. В изпратеното до СРП съобщение са описани обстоятелствата/време, място и начин на деянието/,

които според разследващите органи, представляват предмета на това започнато от тях,именно с това първоначално действие по разследването /претърсване и изземване от същата дата и същото място, като отразените в съобщението/ и при условията на чл.212,ал.2 НПК, наказателно производство. Тези индивидуализиращи делото белези/номер на СРП и конкретни обстоятелства от предмета му/ са ясно посочени и последователно следвани от органите на ДП така,че да позволят на всеки обективен и безпристрастен наблюдател да разбере по кое точно /като предмет/ наказателно производство са били извършени конкретните действия по разследването и да изключи всякакво съмнение относно тяхната насоченост именно към този предмет на разследване. Оспореното действие по разследването/претърсване и изземване от 19.06.2015г./ е било извършено от компетентен орган, в присъствието на две поемни лица и на лицето, което към този момент е заварено в помещението, в условията на неотложност, като съставения протокол своевременно е бил представен пред първоинстанционния съд за одобрение и е бил одобрен. Така констатираното съответствие на извършеното претърсване и изземване с изискванията на чл.162 НПК и на тези на чл.161,ал.2 НПК, обосновава извод за неговата процесуална годност да постави началото на това наказателно производство и валидно да обезпечи процесуалната допустимост на съставения протокол, на иззетите веществени доказателства, на заключението от тяхното експертно изследване, а и на показанията на разпитаните, като свидетели поемни лица. Следва да бъде посочено и това,че обстоятелството,че поемните лица С.-Г. и М. са били служители към общинската администрация на район „Красна поляна“ към СО , когато са били поканени от полицейските органи да присъстват на предстоящото претърсване и изземване, като поемни лица, не поставя под съмнение тяхната безпристрастност , обективност и добросъвестност, както при участието им, като поемни лица в това действие по разследването, така и при депозиране на показания, като свидетели пред съда. От една страна това е така, тъй като те /поемните лица/свидетелите/ не се намират в никаква зависимост /лична,финансова,административна или професионална/ с полицейските органи, извършващи претърсването ,която зависимост да е от характер да постави под съмнение тяхната обективност и безпристрастност, а от друга страна, по делото не са налице, а и наличието на такива не се твърдят от защитата, никакви доказателства за декларативно сочена от защитата тяхна

евентуална недобросъвестност. Затова настоящият съдебен състав приема, че отправената от страна на защитата критика към процесуалната допустимост на конкретните, коментирани по-горе, доказателства и доказателствени средства е неоснователна, тъй като почива на несъстоятелни аргументи, а направените от нея в резултат на тези аргументи правни изводи за липса на доказателствена обезпеченост на първоинстанционната присъда, водеща до нейната неправилност и незаконосъобразност, са необосновани.

При гореописаната фактическа обстановка, правилно установена и от районния съд, предходната съдебна инстанция напълно обосновано от правна страна е приела, че с действията си подсъдимият Р. е осъществил обективните и субективните признаци на състава на престъплението чл. 327, ал. 1 НК.

От обективна страна безспорно се установява, че през инкриминирания период в гр. София, ул. "****", в ползвано от него помещение В. Р. е инсталирал и поддържал в работен режим инкриминираните шест броя игрални автомати, които предоставял на различни лица за игра срещу залог и с възможност за печалба. Установява се, че използваните за тази цел от подсъдимия Р. автомати били технически изправни и снабдени със системи за управление и управляващи програми, позволяващи му, чрез държаните от него ключове, да поддържа и контролира игри, изискващи въвеждане на кредити и осигуряващи възможност за печалба при реализиране на случайни събития в играта. Установява се и това, че подсъдимият Р. не е разполагал с разрешение от ДКХ да осъществява такава дейност или разрешение в ползването от него помещение да бъде осъществявана такава. Посочените обстоятелства са съставомерни признаци от обективната страна на състава на престъплението по чл. 327, ал. 1 НК, тъй като предоставяните от подсъдимия игри са хазартни по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗХ, тъй като изискват залог и създават възможност за печалба или за загуба на залога, като тази възможност е в зависимост от случайност, и са били предлагани от него посредством игрално оборудване, което попада в хипотезата на чл. 41, ал. 1 ЗХ, „игри с игрални автомати“, която дейност е била осъществявана без необходимото, съгласно чл. 3, ал. 1 ЗХ, разрешение за това, издавано от Държавна комисия по хазарта към инкриминирания период /след изменението на чл. 3, ал. 1 ЗХ, обн. ДВ, бр. 69/2020 г. разрешението се издава от Изпълнителния директор на НАП/. Изпълнителното деяние – „устройство“ на

хазартна игра, се осъществява посредством действия по създаване на предпоставки за нейното провеждане- чрез нейното организиране-осигуряване на помещение, набавяне на оборудване, нейното ръководене- намиране на участници, определяне на условията за игра, нейното контролиране- получаване на залозите и изплащане на евентуални печалби. Без значение за съставомерността на деянието е собствеността върху ползваните за играта помещение и оборудване, като е достатъчно единствено подсъдимия да упражнява фактическа власт върху тях, позволяваща му да ги предоставя за ползване на различни лица, при определени от него ред и условия и под негов контрол.

Деянието осъществено от подсъдимия Р. е съставомерно и от субективна страна. Подсъдимият В. Р. е съзнавал, че със своите действия създава условия неограничен кръг от лица да участват в хазартни игри при контролирани от него условия и под негов надзор, съзнавал е ,че тази дейност е под разрешителен законов режим и че няма съответно разрешение за нейното осъществяване, съзнавал е че нарушава обществените отношения, установени за гарантиране на обществения ред и общественото спокойствие в страната , като пряко е целял настъпването на този престъпен резултат.

Районният съд в своите мотиви е посочил коректно онези установени по делото обстоятелства,които са от значение за индивидуализиране на наказателната отговорност на подсъдимия Р.. Правилно районният съд е акцентирал върху необремененото съдебно минало на подсъдимия, на семейното му положение на многодетен родител и на не доброто му материално състояние ,за да обоснове извода си,че наказанието на Р. следва да бъде определено при превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства. Обоснован е и изводът на районния съд, че в конкретния случай приложение следва да намери разпоредбата на чл.54 НК, тъй като горните смекчаващи отговорността на Р. обстоятелства не са многобройни, а никое от тях не се явява изключително такова. Поради това въззивния съд намира,че определеното на подсъдимия Р. от първоинстанционния съд наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца и кумулативно предвиденото наказание „глоба“ в размер на 1000 лева,които представляват минимума на предвиденото в санкционната част на чл.327,ал.1 НК наказание, се явява законосъобразно.

Настоящата съдебна инстанция се присъединява към преценката на предходната такава и относно приложението на чл. 66,ал.1 от НК, като също намира, че са налице материалноправните предпоставки за отлагане на изтърпяването на така наложеното на Р. наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 години, тъй като в настоящия случай за постигане на целите на наказанието не е необходимо същото да бъде изтърпяно ефективно.

Законосъобразно, предвид разпоредбите на чл.327,ал.5 НК и чл.53,ал.1,б.Б НК, районният съд е отнел в полза на държавата изветите по делото игрални автомати,ключове и пари, явяващи се предмет на инкриминираното деяние по чл.327,ал.1 НК.

Правилно и в съответствие с разпоредбата на чл.189,ал.3 НПК районният съд е осъдил подсъдимия В. Р. да заплати направените по делото разноси в общ размер на 206,26 лева.

При извършената служебна проверка на материалите по наказателното производство въззивният състав не установи допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правата на страните и изискващи отмяна на атакувания съдебен акт, за да бъдат те поправени.

Поради гореизложените съображения, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда,от 22.07.2019г., на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 16 състав по НОХД 3532/2018г.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____